

KLĘCZEN (7) *sb m*

e jasne.

sg N klęczeń (3). ◇ G klęcznia (3). ◇ I klęczniem (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

astron. Jeden z gwiazdozbiorów zodiaku, zwany inaczej Herkulesem; Engonasis, Hercules, Ingenicla, Ingeniculatus, Ingenieulus, Nixa genu species, Nixus in genibus, Sidus in genibus a. ingenieulus Cn (7) : (nagł) Klęczen. (–) Nie dáleko téy głowy okrutného węzá/ Widác żálófny wyraz poklęklého męzá. KochPhaen 3; IEft y lutnia ná niebie [...] przy lewym kolenie Klęczniá zówieszoná. Máiac łeb z drugiéy łtrony ptálzy podle siebie. Między ktorym/ á klęczniem/ tkwi w okrągłym niebie. KochPhaen 11, 20, 21 [2 r.], 23.

ZCh